

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând recursurile declarate de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și Elena Darii, reprezentată de către avocatul Zinaida Gîrneț,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Darii împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Vasile Darii, cu privire la obligarea înregistrării dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care s-au admis apelurile declarate de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț, s-a casat hotărârea din 28 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

constată :

La 29 octombrie 2018 Elena Darii s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Vasile Darii, prin care a solicitat obligarea Agenției Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Cahul să înregistreze dreptul de proprietate pe numele Elenei Darii conform hotărârii din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

În motivarea cererii Elena Darii a invocat că prin hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a desfăcut căsătoria încheiată între Elena Darii (Rotari) și Vasile Darii, înregistrată la 15 iunie 1979 la Primăria satului Taraclia de Salcie, raionul Cahul, sub nr. 23. S-a partajat bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în raionul Cahul, satul XXXXX, str. XXXXX conform variantei din Raportul de constatare în scopul stabilirii modului de partajare a bunului imobil întocmit la data de 13 octombrie 2017 de către Departamentul Cadastral Serviciul Cadastral Teritorial Cahul al Agenției Servicii

Publice. S-a atribuit Elenei Darii (Rotari) din casa de locuit partea a II constituită din: coridor cu suprafața de 17,7 m.p., cameră de locuit cu suprafața de 14,2 m.p., cameră de locuit cu suprafața de 15,3 m.p., în total 47,2 m.p.. Din lotul aferent cu suprafața de 0,3608 ha i s-a atribuit $\frac{1}{2}$ cotă-parte ce constituie 0,1804 ha.

S-a atribuit lui Vasile Darii din casa de locuit partea I formată din: cameră de locuit cu suprafața de 15,3 m.p., baie cu suprafața de 4,5 m.p., bucătărie cu suprafața de 12,2 m.p., coridor cu suprafața de 7,0 m.p., coridor cu suprafața de 4,5 m.p., în total 43,5 m.p.. Din lotul aferent cu suprafața de 0,3608 ha i s-a atribuit $\frac{1}{2}$ cotă-parte ce constituie 0,1804 ha.

Reclamanta a menționat că hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central a devenit definitivă și irevocabilă la data de 17 mai 2018.

În baza hotărârii a depus o cerere la Serviciul Cadastral Teritorial Cahul al Agenției Servicii Publice cu privire la înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor atribuite, care a fost respinsă la 01 octombrie 2018.

Consideră refuzul de înregistrare a dreptului de proprietate ilegal și neîntemeiat, deoarece conform art. 28 alin. (1) lit. d) din Legea cadastrului bunurilor imobile înregistrarea dreptului asupra bunului imobil se face în temeiul hotărârii instanței de judecată.

Ca urmare a partajării bunului imobil sus menționat în două bunuri imobile, nu mai poate fi considerat ca proprietate comună în devălmășie a soților și urmează a fi înregistrate ca bunuri imobile separate. Astfel, Registratorul eronat a solicitat corectarea în hotărârea instanței de judecată indicarea expresă la partajarea casei de locuit a $\frac{1}{2}$ cotă-parte, deoarece conform raportului de constatare a specialiștilor nr. 25797 din 12 octombrie 2017, suprafețele părților partajate nu sunt egale ca suprafață.

Prin hotărârea din 28 martie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Darii. S-a obligat Serviciul Cadastral Teritorial al IP „Agenția Servicii Publice” să înregistreze dreptul de proprietate a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din terenul aferent cu nr. cadastral XXXXX, cu înregistrarea pe numele Elenei Darii și lui Vasile Darii, câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din teren, fiecare parte cu suprafața de 0,1804 ha. S-a respins pretenția cu privire la obligarea Serviciului Cadastral Teritorial Cahul al IP „Agenția Servicii Publice” să înregistreze dreptul de proprietate asupra casei de locuit cu nr. cadastral XXXXX pe numele Elenei Darii și Vasile Darii. (f.d. 33, 43-48)

Hotărârea instanței de fond a fost contestată de ambele părți.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul s-au admis apelurile declarate de către Elena Darii și de către IP „Agenția Servicii Publice”. S-a casat hotărârea din 28 martie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central și s-a emis o nouă decizie, prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de către Elena Darii. S-a obligat IP „Agenția Servicii Publice” de a înregistra dreptul de proprietate al Elenei Darii asupra bunului imobil construcție locativă cu numărul cadastral XXXXX, în temeiul hotărârii din 14 decembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central. S-a respins ca neîntemeiată acțiunea Elenei Darii împotriva IP „Agenția Servicii Publice” pe capătul pretenției privind obligarea înregistrării dreptului de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral XXXXX. (f.d. 90-91, 92-101)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 20 decembrie 2019 IP „Agenția Servicii Publice”, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii depusă de către Elena Darii. (f.d. 109-110)

În motivarea opiniei privind ilegalitatea deciziei contestate recurenta a invocat că Elena Darii, primind decizia registratorului, urma să se adreseze către instanța de judecată pentru emiterea unei hotărâri suplimentare, prin care să ceară indicarea cotelor din construcție, dar nu să conteste decizia registratorului.

A menționat că hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 14 decembrie 2017, prezentată Serviciului Cadastral Teritorial Cahul pentru efectuarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile, nu a putut fi executată în partea înregistrării încăperilor enumerate din cadrul construcției, ori instanța nu a stabilit cotele-părți ce urmează a fi înregistrate pe numele fiecărui proprietar în dependență de suprafețele atribuite în natură. Consideră că obligația de a cere instanței stabilirea cotei-părți din construcție îi aparține Elenei Darii, dar nu Agenției Servicii Publice.

La 14 ianuarie 2020 Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 28 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central în parte, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 116-118)

În motivarea recursului recurenta a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și adoptată cu încălcarea normelor de drept material.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare eronat au reținut că raportul de constatare a specialiștilor nr. 25797 din 13 octombrie 2017 nu este un document ce ar confirma un drept de proprietate, or, prin acest act s-a argumentat legalitatea hotărârii instanței de judecată cu privire la partajarea averii. Astfel, neînregistrarea dreptului de proprietate în baza hotărârii instanței de judecată duce la încălcarea dreptului de proprietate al reclamantei.

La 05 februarie 2020 Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț, prin intermediul oficiului poștal, a depus referință în întâmpinarea recursului depus de către IP „Agenția Servicii Publice”, solicitând de a declara acest recurs inadmisibil și a admite recursul său. (f.d. 133-134)

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la

intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursurile depuse la 20 decembrie 2019 de către IP „Agenția Servicii Publice” (f.d. 109-110) și la 14 ianuarie 2020 de către Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț (f.d. 116-118) sunt în termen, or, decizia instanței de apel a fost adoptată la 28 noiembrie 2019 (f.d. 90-91, 92-101), fiind expediată în adresa recurenților IP „Agenția Servicii Publice”, Elena Darii și avocatului Zinaida Gîrneț la data de 19 decembrie 2019, iar confirmarea recepționării este doar de la avocatul Zinaida Gîrneț la data de 30 decembrie 2019. (f.d. 119).

Prin încheierea din 19 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție recursurile depuse de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și Elena Darii, reprezentată de către avocatul Zinaida Gîrneț, au fost numite pentru examinare în complet din 5 judecători.

Conform articolului 247 din Codul administrativ Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Articolul 248 din Codul administrativ stipulează la alin. (1) lit. c) că la examinarea recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizia, prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Verificând cele invocate în recursurile depuse de către IP „Agenția Servicii Publice” și Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț, neîntemeiat și care urmează a fi respins, iar recursul depus de către IP „Agenția Servicii Publice” întemeiat, urmând a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii instanței de fond și emiterii unei noi decizii din următoarele considerente.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Elena Darii a solicitat obligarea IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial Cahul să înregistreze dreptul ei de proprietate asupra bunurilor imobile teren și construcții conform hotărârii din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Fiind investită cu examinarea în fond a prezentei cauze, Judecătoria Cahul, sediul Central, prin hotărârea din 29 martie 2019 a admis parțial acțiunea depusă de către Elena Darii, a obligat IP „Agenția Servicii Publice” să înregistreze dreptul Elenei Darii asupra ½ cotă-parte din teren și a respins acțiunea în partea obligării

înregistrării dreptului asupra construcției.

Ulterior, instanța de apel, judecând apelurile declarate de către Elena Darii și IP „Agenția Servicii Publice”, a casat hotărârea instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depusă de către Elena Darii, în partea obligării IP „Agenția Servicii Publice” să înregistreze dreptul de proprietate al Elenei Darii asupra construcției și respingerii acțiunii privind obligarea IP „Agenția Servicii Publice” să înregistreze dreptul de proprietate asupra terenului.

Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs IP „Agenția Servicii Publice” și Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț, criticând-o pentru nelegalitate.

IP „Agenția Servicii Publice” a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în totalmente, invocând art. 40 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, iar Elena Darii a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

La recursul depus de către IP „Agenția Servicii Publice” a reacționat printr-o referință Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț, în care a criticat argumentele recursului, insistând că decizia instanței de apel este întemeiată numai pe circumstanțele constatate nemijlocit în instanța de judecată și în baza probelor cercetate. (f.d. 133-134)

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanțele judecătorești este greșită.

Din materialele cauzei rezultă că Elena Darii și Vasile Darii s-au aflat în căsătorie până la 14 decembrie 2017.

La situația din 14 decembrie 2017 ei dețineau în proprietate comună în devălmășie un teren cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,3608 ha, casă de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 126,4 m.p., construcții accesorii cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 24.6 m.p., nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 18.5 m.p., nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 29.9 m.p., fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile. (f.d. 14)

Conform alin. (3) al art. 345 Cod Civil (în redacția până la 01 martie 2019) coproprietarii devălmași pot atribui bunurilor comune regimul proprietății comune pe cote-părți. Dacă există divergențe referitoare la atribuirea bunurilor din proprietatea comună în devălmășie regimului juridic al proprietății comune pe cote-părți, atunci litigiul se soluționează de către instanța de judecată.

Astfel, prin hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-au partajat două bunuri imobile comune în devălmășie ale Elenei și Vasile Darii: terenul cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,3608 ha și casa de locuit cu nr. cadastral XXXXX. Elenei Darii (Rotari) i s-a atribuit conform dispozitivului hotărârii 1/2 cotă-parte din teren, ce constituie 0,1804 ha, iar din casa de locuit i s-au atribuit încăperi cu suprafața totală de 47,2 m.p., iar lui Vasile Darii i s-a atribuit 1/2 cotă-parte din teren, ce constituie 0,1804 ha și din casa de locuit încăperi cu suprafața totală de 43,5 m. p..(f.d. 8-9)

Atribuind Elenei Darii încăperi cu suprafața de 47,2 m.p., iar lui Vasile Darii

încăperi cu suprafața 43,5 m.p. din casa de locuit, instanța de judecată a omis să stabilească câte cote-părți le revine fiecăruia din acest bun comun.

La 29 octombrie 2018 Elena Darii s-a adresat cu o cerere către Serviciul Cadastral Teritorial Cahul al IP „Agenția Servicii Publice”, prin care, în temeiul art. 28 alin. (1) lit. d) al Legii cadastrului bunurilor imobile a solicitat înregistrarea dreptului de proprietate pe numele ei conform hotărârii din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central. (f.d. 7)

Examinând cererea, Departamentul Cadastru, Serviciul Cadastral Teritorial Cahul al IP „Agenția Servicii Publice” i-a comunicat Elenei Darii că conform art. 27 alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 pentru ca dreptul de proprietate să fie intabulat în Registrul bunurilor imobile este necesar ca actele prezentate pentru înregistrare să corespundă cerințelor din art. 28, 29 alin. (1), (2), (2¹), (3), (3¹), (4), (5), art. 40 alin. (1) lit. a), b), c), alin. (2). Raportul de constatare a specialistului, prezentat de Elena Darii nu este un document care ar confirma un drept de proprietate.

Nefiind de acord cu acest răspuns, Elena Darii l-a contestat în instanță, solicitând obligarea IP „Agenția Servicii Publice” să-i înregistreze dreptul de proprietate asupra terenului și construcției conform hotărârii din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central și Raportului de constatare a specialistului nr. 25797 din 13 octombrie 2017.

Colegiul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că Raportul de constatare a specialistului nr. 25797 din 13 octombrie 2017, întocmit în scopul stabilirii modului de folosință a bunului imobil amplasat în r-nul Cahul, com. XXXXX, str. XXXXX nu reprezintă un document specificat în art. 28 al Legii cadastrului bunurilor imobile, în baza căruia registratorul ar înregistra dreptul de proprietate al Elenei Darii asupra bunului imobil partajat și în acest sens acest document corect nu a fost luat în calcul de către IP „Agenția Servicii Publice” .

IP „Agenția Servicii Publice” a respins cererea Elenei Darii și pe motivul că hotărârea judecătorească prezentată drept act de proprietate nu corespunde cerințelor din art. 28, 29 alin. (1), (2), (2¹), (3), (3¹), (4), (5), art. 40 alin. (1) lit. a), b), c), alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998.

Conform art. 28 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, înregistrarea dreptului asupra bunului imobil se face în temeiul următoarelor documente: a) actele administrative emise de autoritățile publice abilitate în modul stabilit de legislație, în vigoare la data adoptării lor, precum și certificatele constatatoare emise în conformitate cu prevederile Legii nr. 163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, în procedura de aprobare tacită; b) contractele asupra bunului imobil, încheiate conform legislației în vigoare la data adoptării lor; c) certificatele de succesiune; d) hotărârile instanței de judecată; e) procesele-verbale privind procurarea bunului imobil la licitație, întocmite de executorul judecătoresc și confirmate de către instanța de judecată, sau procesele-verbale de transmitere silită a dreptului de proprietate asupra bunului imobil, întocmite de către executorul judecătoresc; e¹) procesele-verbale ale

licitației, actele de ridicare a bunurilor imobile adjudecate și certificatele de achitare integrală, eliberate de lichidator, sau actele de ridicare a bunurilor imobile neadjudicate la licitație și certificatele de achitare integrală, eliberate de lichidator, ori actele de separare a bunului imobil din masa debitoare, întocmite de către administratorul de insolvență/lichidator, și actele ce confirmă dreptul real sau personal al persoanei care a solicitat separarea bunului imobil din masa debitoare; f) titlurile de autentificare a drepturilor deținătorului de teren și alte acte (adeverințe) privind drepturile asupra bunului imobil, eliberate de autoritățile publice abilitate, în modul stabilit de legislația în vigoare la data eliberării lor; g) alte documente privind nașterea sau transmiterea drepturilor asupra bunurilor imobile, eliberate conform legislației în vigoare la data nașterii sau transmiterii acestor drepturi.

În conformitate cu art. 29 alin. (1) al legii menționate supra documentele prezentate pentru înregistrarea drepturilor trebuie să corespundă exigențelor prezentei legi și ale altor acte normative. (3) Documentele prezentate pentru înregistrarea drepturilor trebuie să identifice bunul imobil (să conțină descrierea lui) sau dreptul intabulat asupra căruia se cere a face înscrierea, să indice dreptul ce urmează a fi înscris sau radiat, să conțină numele părților, semnăturile de rigoare, iar în cazurile stabilite de lege, să fie autentificate notarial și ștampilate.

Potrivit art. 40 alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 la înregistrarea dreptului de proprietate comună pe cote-părți asupra bunului imobil, în registrul bunurilor imobile se indică cota ideală a fiecărui proprietar în patrimoniu, care: a) se determină reieșind din mărimea suprafeței totale sau suprafeței locative fie din valoarea unor încăperi și/sau a suprafețelor unor terenuri, fie în alt mod convenit între cotitularii dreptului de proprietate comună pe cote-părți; și b) se exprimă sub formă de fracție ordinară sau în procente la mărimea sau valoarea bunului imobil; și c) se indică în contract sau în alt document ce confirmă drepturile, făcându-se referire la modul de determinare a ei. Alin. (2) indică că înscrierea în registrul bunurilor imobile privind mărimea cotei se efectuează în baza documentului ce confirmă cotele determinate în bunul imobil. În cazul în care cotele dintr-un teren, dintr-o construcție sau dintr-un alt bun imobil stabilite separat sunt indicate în diferite documente ce confirmă drepturile, înscrierea se efectuează conform acestor documente. (3) În cazul în care bunul imobil proprietate comună pe cote-părți a fost reconstruit sau supus distrugerii (demolării) parțiale, pentru efectuarea înregistrării în registrul bunurilor imobile, suplimentar la actele ce confirmă reconstruirea sau distrugerea parțială a bunului, se prezintă contractul coproprietarilor privind recalcularea cotelor-părți sau contractul privind încetarea proprietății comune pe cote-părți, după caz.

În temeiul art. 31 alin. (1) lit. d) al Legii Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 cererea se respinge dacă documentele prezentate nu corespund cerințelor stabilite de legislație.

În acest context instanța de recurs observă că potrivit extrasului din registrul bunurilor imobile, foștii soți dețin în devălmășie dreptul de proprietate asupra imobilului cu nr. cadastral XXXXX, compus din teren cu suprafața de 0,3608 ha, casă de locuit individuală (01) cu suprafața de 126.4 m.p., construcții accesorii cu suprafețe de 24,6 m.p. (02), 18.5 m.p. (03), 29.9 m.p. (04), care constituie cota de

1.0.

Colegiul lărgit constată că bunul imobil - casa de locuit individuală cu cota 1.0 , cu suprafața de 126.4 m.p. a fost partajată în baza hotărârii judecătorești din 14 decembrie 2017, care conform dispozitivului s-a atribuit în proprietate Elenei Darii încăperi cu suprafața de 47,2 m.p., iar lui Vasile Darii încăperi cu suprafața de 43,5 m.p., fără a se indica câte cote-părți din bunul imobil 1.0 le revine fiecăruia, așa cum stabilește art. 345 Cod Civil (în redacția până la 01 martie 2019) și art. 40 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998.

Fiindcă bunul imobil comun poate fi înregistrat în devălmășie sau pe cote-părți, iar stabilirea cotelor părți ține de oportunitatea proprietarilor, instanța de recurs va respinge alegațiile Elenei Darii, care a invocat în recurs că hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central corespunde prevederilor art. 29 al Legii cadastrului bunurilor imobile, iar în cazul în care hotărârea judecătorească nu conține toate datele necesare pentru înscrierea în registrul bunurilor imobile, registratorul va solicita instanței de judecată explicarea hotărârii, ori la caz hotărârea nu urmează a fi explicată, dar completată.

Instanța de recurs respinge și argumentul recurenteii Elena Darii precum că prin neînregistrarea dreptului de proprietate în baza hotărârii judecătorești din 14 decembrie 2017 i se încalcă dreptul de proprietate prevăzut de art. 1 Protocolul 1 adițional la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ori dreptul de proprietate nu este afectat, iar înregistrarea acestuia urmează în condițiile stabilite de lege, condiții obligatorii atât pentru autoritatea publică cât și pentru titularul bunului.

Cu referire la pretenția privind înregistrarea dreptului de proprietate al Elenei Darii asupra la ½ cotă-parte din teren, instanța de recurs observă că Serviciul Cadastral Teritorial Cahul, prin răspunsul său, nu a refuzat înregistrarea a ½ cotă-parte din teren pe numele Elenei Darii, explicându-i procedura primirii documentelor pentru înregistrarea dreptului de proprietate de către Registrator, precum și tarifele stabilite conform Hotărârii Guvernului nr. 770 din 02.07.2007 pentru serviciile prestate.

Astfel, Elena Darii nu este lipsită de dreptul de a depune la Serviciul Cadastral Teritorial Cahul cerere pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului nr. cadastral XXXXX în modul stabilit de Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, Instrucțiunii cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor și Hotărârii Guvernului nr. 770 din 02 iulie 2007.

În aceste circumstanțe, Colegiul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, acțiunile registratorului, care a respins înregistrarea dreptului de proprietate a încăperilor, pe care le posedă în natură Elena Darii din casa de locuit individuală, sunt legale și, prin urmare, consideră necesar de a respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida

Gîrneț, de a admite recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”, a casa integral decizia instanței de apel, hotărârea instanței de fond și a emite o nouă decizie, prin care a respinge acțiunea depusă de către Elena Darii împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Vasile Darii cu privire la obligarea înregistrării dreptului de proprietate supra bunurilor imobile.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de către Elena Darii, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț.

Se admite recursul depus de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Se casează integral decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul și hotărârea din 28 martie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, emise în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Darii împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Vasile Darii cu privire la obligarea înregistrării dreptului de proprietate supra bunurilor imobile și se emite o nouă decizie.

Se respinge acțiunea depusă de către Elena Darii împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Vasile Darii cu privire la obligarea înregistrării dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas